

nebo že spočívá na řízení vadném. Nebylo proto ani potřebí, aby se nss zabýval otázkou, zda splněn jest i předpoklad další, zda totiž st-l svoji vyživovací povinnost plní či nikoliv.

č. 6559.

Státní zaměstnanci (Slovensko): Ustanovení odstavce 3. bodu V. usnesení min. rady z 20. července 1920 (stran mimořádného přídatku slovenského) týče se jen zaměstnanců ustanovených na systemisovaná místa na Slov. před 1. srpnem 1920.

(Nález ze 17. května 1927 č. 10.441.)

Věc: Julius Sz. v K. proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o mimořádný přídatok.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Podáním ze dne 3. února 1923, resp. z 20. prosince 1923 žádal st-l, aby mu byl poukázán mimořádný přídatok (místo diet) dle bodu V. odst. 2 a 3 usnesení min. rady z 27. července 1920 za dobu od 20. května 1921 do 20. května 1922 a odůvodňoval žádost svoji tím, že se přestěhoval z území mimoslovenského (z A. v Maďarsku) a že mu dle bodu II. D 2. cit. usnesení min. rady příslušely diety.

Nař. rozhodnutím byly žádosti tyto zamítnuty z následujících důvodů: Dle odst. V. zásad a dle bodu 11. prováděcích pokynů, usnesených na meziministerské poradě z 22. září 1921, je podmínkou pro přiznání mimořádného přídatku, aby a) byl státní zaměstnanec z území mimosloven. dříve na Slov. zatímně přidělen, a aby b) byl před 1. srpnem 1920 ustanoven na Slov. na systemisované místo. St-l byl jmenován dekretem z 27. července 1920 provisorním berním asistentem a nastoupil službu u berního úřadu v Komárně dne 4. srpna 1920. Služ. doba st-lova počíná dle § 9 služ. pragm. teprve dnem skutečného nastoupení služby, t. j. dnem 4. srpna 1920. Poněvadž st-l nebyl a) ani zaměstnancem na Slov. z území mimoslovenského před 1. srpnem 1920 zatímně přiděleným, ani b) před 1. srpnem 1920 na systemisované místo na Slov. ustanoveným, nýbrž byl na Slov. do berní služby zmíněným již dekretem nově jmenován, nemá v základě cit. odstavce V. zásad, resp. cit. bodu 11. prov. pokynů nároku na přiznání mimořádného přídatku.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvažoval nss takto: — — —

Ve stížnosti omezuje se st-l jenom na námitku, že předpoklady odst. V. zmíněného usnesení min. rady jsou dány a vytýká nezákonnost, kterou spatřuje v tom, že dle bodu V. odst. 3. zaměstnancům z území mimoslovenského, kteří se nemohli pro nedostatek bytů přestěhovati (bod II. D 2. cit. usnesení min. rady), dnem po přestěhování přísluší místo diet nárok na mimořádný přídatok bez ohledu na to, jsou-li splněny podmínky bodu III. odst. 1 čili nikoli, ježto prý rozhodnou jest jedině okolnost, zda zaměstnanec pochází z území mimoslovenského a zda jsou splněny podmínky bodu II: D 2. Tyto jedině rozhodné předpoklady jsou prý u st-le splněny a má proto dle bodu V. cit. usnesení min. rady na mimořádný přídatok právní nárok. Námitka tato není důvodná.

Bod V. odst. 1 usnesení min. rady z 27. července 1920 stanoví, že zaměstnancům na Slov. z území mimoslovenského dříve zatímně přiděleným, kteří byli před 1. srpnem 1920 ustanoveni na systemisovaná místa, příslušejí diety ve výměře uvedené v bodu III. odst. 1 i po jejich trvalém ustanovení až do 31. července 1920. — Pro zaměstnance, kteří se nemohli pro nedostatek bytů přestěhovati, platí ustanovení bodu II. D 2 (odst. 2). — Dnem 1. srpna 1920 a v případě bodu II. D 2. dnem přestěhování počínaje přiznává se — praví odst. 3. — zaměstnancům z území mimoslovenského v odstavci 1. a 2. zmíněným, místo diet mimořádný přídavek ve výši tam blíže označené. Ustanovení odst. 3. se týká tedy jen zaměstnanců z území mimoslovenského v odstavci 1. a 2. zmíněných. Odstavec 1. a 2. pak upravuje poměry zaměstnanců, kteří byli před 1. srpnem 1920 na systemisovaná místa na Slov. ustanoveni a týká se tedy i odst. 3. jen těch zaměstnanců, kteří — bez ohledu na další náležitosti — byli ustanoveni na Slov. na systemisovaná místa před 1. srpnem 1920.

Ze tomu tak jest, plyne z celého systematického uspořádání zásad pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na Slov. schválených zmíněným již usnesením min. rady ze 27. července 1920; neboť body III. a IV. upravují nárok na diety státním zaměstnancům z území mimoslovenského na Slov. zatímně přiděleným, bod V. normuje nárok na diety, resp. na mimořádný přídavek zaměstnanců na systemisovaná místa na Slov. před 1. srpnem 1920 ustanovených a konečně bod VI. upravuje poměry zaměstnanců po 31. červenci 1920, tedy od 1. srpna 1920 počínajíc na Slov. trvale ustanovených.

Jestliže tedy žal. úřad vychází z předpokladu st-lem nepopřehého, že st-l nebyl na Slov. ustanoven na systemisované místo před 1. srpnem 1920, nastoupiv službu teprve dne 4. srpna 1920, a jestliže i z tohoto důvodu st-li nárok na mimořádný přídavek dle bodu V. zásad upírá, pak nelze rozhodnutí toto shledati nezákonným, ježto případ st-lův dle bodu V. usnesení min. rady vůbec nelze posuzovati. Jest proto úplně nerozhodno, zda i další předpoklady stanovené tímto bodem jsou u st-le splněny či nikoli, resp. zda i pokyny dané v bodě 11. meziministerské porady z 22. září 1921 jsou s bodem V. »Zásad« ve shodě. Stížnost, která nárok svůj dovozuje jedině z předpisu bodu V. »Zásad« jest tedy bezdůvodnou.

Otázkou, zda snad st-li přísluší nárok na mimořádné odškodné z jiného ustanovení usnesení min. rady z 27. července 1920, se nss zabývati nemohl, ježto jak žal. úřad tak i st-l se omezili na posouzení věci s hlediska bodu V. cit. usnesení min. rady.

Č. 6560.

Úrazové pojišťování (Slovensko): * Ustanovení § 6, odst. 3. nař. min. orby čís. 1500 z r. 1912, stanovící 30denní lhůtu pro nárok na úrazovou podporu hospodářské čeledi pojištěné podle § 8 zák. čl. XVI : 1900, není v rozporu se zákonem.

(Nález ze dne 17. května 1927 č. 10.442.)